Historien om Jack O-Lantern

En af de ting, vi kender bedst fra den amerikanske Halloween-tradition, er græskarlygten. Man skærer toppen af et græskar, udhuler det, skærer ansigtstræk ud og sætter et lys inden i. Disse sjove og lidt uhyggelige græskarlygter bliver så brugt som pynt op til Halloween. Det er en amerikansk tradition, men den udspringer faktisk fra et gammelt irsk sagn.

Jack of the Lantern

Engang for længe, længe siden. Dengang man kørte i hestevogn på landet og gik i kirke hver søndag, boede der en dreng, der hed Jack i en lille irsk landsby langt ude på landet. Stingy Jack blev han kaldt, fordi han var nærig.

Jack var en værre én. Som 11-årig blev han smidt ud af skolen, fordi han gemte et pund regnorme i Mr. Jones' skrivebordsskuffe. Tidligere på dagen havde han trukket Miranda i fletningerne, givet Billy en blodtud og sagt til præsten, at han ville skide på sin katekismus. Og det var for meget for både præst og lærer. Jack blev bedt om at forsvinde fra skolen og blive væk. Hans gamle mor græd, og Jacks far gav drengen så mange tæsk, at han bagefter måtte puste ud et par timer på pubben *Den gale hanekylling*. Faderen altså. Jack selv løb sin vej og så sig ikke tilbage.

Jack begyndte et nyt liv og for at have lidt at starte med, stjal han kirkebøssen og et lille sølvkors fra den første kirke han kom forbi. Fra den dag levede Stingy Jack af at lyve og stjæle. Og som sin far brugte han gerne hver en penny, på de kroer han passerede. Det gik godt i mange år. Jack kendte hvert eneste bandeord i det engelske ordforråd. Han stjal alt, hvad der ikke var naglet fast og løb sin vej, hvis politiet kom for tæt på.

Jack kunne altid finde en pub, der ikke spurgte, hvor han havde sine penge fra, og han drak gerne sammen med både mordere, sørøvere og andre luskede karle. En aften sad han sågar og drak med Fanden selv. Men da pubben lukkede, ville ingen af dem betale den store regning.

Se nu var Jack måske både en tyv og en løgner, men han var også snedig, så han overtalte Fanden til at forvandle sig til en sølvmønt, de kunne betale med. Fanden var med på at narre kroværten, men Jack betalte ikke regningen. Han lagde Fanden i sin pung, hvor det lille sølvkors, han stjal som dreng, stadig lå. På grund af korset, det stærke kristne symbol, kunne Fanden ikke forvandle sig tilbage. Jack fik nu Fanden til at love, at han ikke ville kræve Jacks sjæl til Helvede, når han engang skulle dø. Det lovede Fanden og Jack slap ham fri.

Et par år senere mødte Jack igen Fanden. Han sad og sov i et gammelt træ. Jack ridsede nu et kors i træet og bandt således igen helvedes vogter. Atter måtte Fanden love, ikke at kræve Jacks sjæl, før han blev sluppet fri.

Da Jack mange år senere døde, blev han pure afvist ved himlens porte. Han havde jo levet et skrækkeligt liv med druk, tyveri og løgne. Jack havde derfor ikke andre muligheder end at vandre til helvede, men også her blev han afvist. Fanden havde jo flere gange lovet aldrig at kræve Jacks sjæl.

I stedet gav Fanden Jack et lille stykke glødende kul, så han i det mindste havde lys på sin vej tilbage til Jorden. Jack lagde kulstykket i en udhulet roe og vandrer nu, i lyset fra denne, hvileløst frem mellem Himmel, Jord og Helvede.

På den måde blev Stingy Jack til "Jack of the Lantern". Efterhånden er navnet blevet forkortet til Jack-O-Lantern, der er det amerikanske navn på græskar-lygterne. Og hvordan blev roerne med tiden til græskar? Et bud er, at da de irske immigranter tog til USA, havde de ingen roer og derfor blev det til græskar.

Teksten er gengivet med tilladelse fra Bibelselskabet.
Du kan læse den originale artikel her:
https://www.bibelselskabet.dk/historien-om-jack-o-lantern